

РЕШЕНИЕ

№ 331

гр. Габрово, 01.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГАБРОВО в публично заседание на двадесет и девети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Диян Д. Атанасов

при участието на секретаря Даниела Ат. Марчева
като разгледа докладваното от Диян Д. Атанасов Гражданско дело №
20204210101385 по описа за 2020 година

. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба от Т. ИВ. ИВ. против Ж. Д. Ив..

Предявеният иск е за развод по чл. 49 ал. 3 във вр. с ал. 1 от СК .

Ищецът твърди, че с ответницата са сключили граждански брак, но от 2008 г. тя не се е прибирала в дома си. Счита, че бракът им е лишен от съдържание, дълбоко и непоправимо разстроен, а неговото съществуване е неоправдано както от лична, така и от обществена гледна точка. Поради това моли съда да го прекрати, като се произнесе и по въпроса за вината.

В с.з. ищцата се явява лично и с процесуалния си представител адвокат Ива-Мария М., която от негово име поддържа предявения иск и излага съображения за уважаването му.

В законния срок ответницата не е представила отговор на исковата молба и не се явява в съдебно заседание.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Видно от представеното удостоверение, изд. от Община Габрово, ищецът и ответницата са сключили граждански брак на 28.08.2000 г. в гр. Габрово, за е съставен акт за граждански брак № 0206 от същата дата. Видно от приложената

справка от НБД "Население", страните нямат общи деца.

За установяване на дълбокото и непоправимо разстройство на брака по искане на ищеца беше разпитан свидетеля Х.Д.Х.. Пред съда той обясни, че познава страните, тъй като живее в съседство с дома на ищеца в с. *****, общ. Габрово. Дватама живяли заедно, но от 2007 г. - 2008 г. свидетелят не е виждал ответницата в селото. Първоначално тя заминала да работи някъде. Не се завърнала и от посочените години съпрузите не живеят заедно.

Показанията на свидетеля съдът кредитира като достоверни, тъй като той не се намира в роднински отношения със страните, а същевременно се установи, че има преки наблюдения върху семейния им живот и няма доказателства, които го опровергават.

С оглед на изложената по-горе фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Предявеният иск за прекратяване на сключения между страните граждански брак, поради настъпило дълбоко и непоправимо разстройство, е допустим. Разгледан по същество, същият е основателен и доказан, и като такъв следва да бъде уважен.

От удостоверение за сключен граждански брак безспорно се установи, че страните са съпрузи. Не е спорно между тях, а и от показанията на разпитания свидетел се установи изложеното в исковата молба обстоятелство, че понастоящем между съпрузите е налице фактическа раздяла, продължаваща от около 13 г. Страните живеят в различни населени места и не поддържат никакви отношения помежду си.

При тези обстоятелства е очевидно, че всеки от съпрузите е устроил личния си живот по начин, който е несъвместим с продължаване на съвместния му живот с другия съпруг. Затова съдът намира, че бракът между страните е дълбоко и непоправимо разстроен и като такъв следва да бъде прекратен. Касае се за трайна фактическа раздяла, а между страните не се осъществява никакъв контакт. Принципът е, че семейството следва да живее заедно, а обичайните последици при продължителната раздяла на семейната двойка, установени и в конкретния случай, са отчуждаване на съпрузите, поради липсата на физическа и психическа близост, споделяне на общи проблеми и радости. Между страните е изчезнало взаимното доверие и уважение, лишили са се от чувство за общност и единство. Съгласно чл. 46 от Конституцията на Република България, бракът е доброволен съюз, а в случая ищецът е изразил ясно и недвусмислено волята си за

прекратяването му, на което ответницата не се противопоставя. Затова следва да се приеме, че бракът съществува само формално и не е полезен за тях и обществото. Не се касае за временно и преодолимо разстройство, а за такова по смисъла на чл. 49 ал. 1 от СК. Доказателствата сочат, че евентуална възможност за стабилизиране на брака вече не съществува.

Съдът намира, че вина за дълбокото и непоправимо разстройство на брачната връзка имат и двамата съпрузи. Този си извод съдът основава върху произтичащите от брачната връзка и регламентирани в СК /чл. 13 – чл. 15/ определени задължения за всеки един от двамата съпрузи и докато брачната връзка не е прекратена, те не могат да се считат за освободени от тях. Вярно е, че по делото се установи напускане на семейното жилище от ответницата. Не се изясни обаче какви са причините за това, тъй като подобно поведение може да бъде предизвикано от конфликт между съпрузите, случил се преди заминаването ѝ или други причини, за които няма твърдения и доказателства. Брачната вина на страните се обуславя от факта, че същите не са положили необходимите усилия за постигане на взаимно разбирателство, за преодоляване на възникналите между тях различия и запазване на брачната връзка. От доказателствата по делото се установява, че всеки от тях си е устроил нов живот на място, различно от местоживеенето на другия съпруг. След като и двете страни са нарушили съпружеските си задължения, бракът следва да бъде прекратен по вина на двамата.

Окончателната държавна такса съдът определя на 25 лв. и тъй като при завеждане на делото ищецът е внесъл първоначална д.т. от 25 лв., съдът не присъжда допълнителна такава.

На осн. чл. 329 ал. 1 изр. 2-ро ГПК разноските остават в тежест на страните, както са направени.

Водим от гореизложеното съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА брака между Т. ИВ. ИВ., ЕГН:*****, с адрес с. *****, общ. Габрово, и Ж. Д. ИВ., ЕГН:*****, с постоянен адрес гр. Габрово, бул. "*****" №43, вх. Г, ет. 5, ап. 19, сключен на 28.08.2000 г. в гр. Габрово с акт за граждански брак № 0206 от 28.08.2000 г., **С РАЗВОД, ПОРАДИ ДЪЛБОКО И НЕПОПРАВИМО РАЗСТРОЙСТВО** и на основание чл. 49 ал. 1 от СК.

ВИНОВНИ за дълбокото и непоправимо разстройство на брака са **ДВАМАТА СЪПРУЗИ**.

На осн. чл. 329 ал. 1 ГПК разноските остават в тежест на страните, както са направени.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд Габрово в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Габрово: _____